

Gustav Strniša:

Krt.

Rdeča detelja žari,
oče krt jo opazuje;
kakor plamen cvet gori:
»To je lučka,« krt modruje.

In že deteljo je vzel,
v mračni rov jo je zavlekel,
kazal deci jo vesel,
niti suknjice ni slekel.

Lučka pa gorela ni,
rov temačen je ostal;
»Veter jo je vpihnil mi,«
oče krt je modroval.

Janko Polák:

Ob zibelki.

Detece moje,
srček moj zlati,
kadar te zibljem,
moram jokati.

Dete, tvoj očka
nima cekinov,
pač pa še nekaj
hčeric in sinov.

Kaj ti bo, dete,
tvoja lepota?
Trnjeva bodo
vsa tvoja pota.

Ali, če Bogec
da ti poštenje,
lepo le bode
tvoje življenje.

Kaj bi jokalo,
srčece zlato,
da le v poštenju
bodeš bogato!